

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 5 (1797).

ЧЕТВЕР, 10 січня 1974 року

Ціна 2 коп.

Досвід передовиків — усім господарствам

Досягнення колгоспів Кіровоградської області, які добилися високих врожаїв кукурудзи, стають надбанням працівників сіл усієї України. Їхній досвід і заходи, спрямовані на збільшення врожаю стиглих качанів у четвертому році п'ятирічки, схвалила колегія Міністерства сільського господарства УРСР.

(РАТАУ).

І В ЧЕТВЕРТОМУ, ВИЗНАЧАЛЬНОМУ — НЕ ЗМЕНШИТЬСЯ НАПРУГА МОЛОДИХ РУК, ПРАЦЯ НАША СТАНЕ УДАРНОЮ!

Комсомольці і молодь Кіровоградщини на Всесоюзних комсомольських зборах одностайно схвалили Звернення Центрального Комітету КПРС до партії і радянського народу

Широке обговорення Звернення Центрального Комітету нашої партії йде зараз в усіх комсомольських організаціях району. Найперше хвилює молодих бобринчан заклик до колгоспного селянства, працівників радгоспу, спеціалістів сільського господарства закріплювати досягнуті успіхи і порадувати Батьківщину в 1974 році добрим врожаєм. Молоді

Будуть надпланові рейси

водії району зараз намічають надпланові рейси з вантажем наших лавів і ферм.

В минулому році в соціалістичному змаганні взяло участь 112 чоловік. Коли в кінці сімдесяти третього до райкому стали надходити повідомлення про результати роботи водіїв, визначити кращих виявилось непросто. Велика група шоферів набагато перевершила доведене планом. Валентин Місюра з колгоспу «Комінтерн» замість запланованих 90 тисяч тонн-кілометрів виробив на своєму ГАЗ-53 — 135700. Комсомолець і став переможцем у змаганні водіїв. Друге місце — за Віктором Гавриленком з радгоспу імені Куйбишева. Від Валентина Місюри він відстав не набагато.

Умови змагання молодих водіїв району на визначальний рік п'ятирічки передбачають залучення ще більшої кількості чоловік.

П. КУЛИК,
завідуючий відділом комсомольських організацій Бобринського РК ЛКСМУ.

Гаряча пора зараз у ремонтників сільськогосподарської техніки. Хоч ще надворі морози, та до весни з кожним днем ближче. І кипить робота в майстернях нашого райоб'єднання «Сільгосптехніка» — поспішаємо.

Тон в соціалістичному змаганні задають молесді. Нещодавно комсомольці токарі Іван Перелазний, Микола Холявицький і Володимир Добров прийняли зустрічний план на четвертий рік п'ятирічки. На міцному фундаменті тримаються їх розрахунки. В минулому році шомісячній виробничі завдання Іван, Микола і Володимир виконували на 140 процентів. Претензій щодо якості їх робіт з боку замовників не було.

ТІЛЬКИ УДАРНО

З хорошим настроєм прийшли члени комсомольсько-молодіжної бригади Василя Кобилева на Всесоюзні комсомольські збори «Ударною працею і відмінним навчанням ознаменуємо визначальний

КОМСОМОЛЬСЬКА ВІДПОВІДЬ

Справжнім героєм року у нас визнають Івана Перелазного. За працю, перш за все. Виявляючи на соціалістичне змагання досвідченого токаря Василя Григоровича Опрю, Іван закінчив виконання плану 1973 року до Дня народження комсомолу. На обласному конкурсі токарів системи «Сільгосптехніка» Іван зайняв перше місце, на республіканському — почесне п'яте.

З гарячим схваленням зустріли кращі токарі нашого райоб'єднання Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Їх відповідь на заклик закріпити успіхи сільського господарства, досягнуті в 1973 році — це ще вищі темпи ремонту техніки при високій якості і га-

рантії в експлуатації відремонтованих машин. На Всесоюзних комсомольських зборах вони заклинуть своїх товаришів наслідувати їх приклад і сміливо вносити суттєві поправки до плану на 1974 рік. В своєму зустрічному-комсомольському вони намітили: план шести місяців виконати до початку роботи XVII з'їзду ВЛКСМ, річний план — до 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

І. МИРОНЕНКО,
інженер по техніці безпеки
Вільшанського райоб'єднання «Сільгосптехніка».

рік п'ятирічки». Причина того була асим зрозуміла — ударно працювали минулого року. Коли вивели середній щомісячний процент нормовиробітку, він виявився вищим ста. На рахунку молодих будівельників — участь в спорудженні 16-квартирного житлового будинку в райцентрі, птахофабрики

в колгоспі імені Орджонікідзе, середньої школи в селі Верблужці. На нинішніх Всесоюзних комсомольських зборах, які вчора відбулися в районному міжколгоспбуді, бригада у відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС вирішила виконувати в 1974 році щомісяця будівельних ро-

біт не менше, ніж на 110 процентів, боротися за дострокову здачу об'єктів в експлуатацію, всі будівельні роботи проводити на хорошому кваліфікаційному рівні.

Д. СКОРОХОД,
секретар комсомольської організації Новгородківського міжколгоспбуду.

НА МІСЬКИХ РАЙОННИХ ПАРТІЙНИХ КОНФЕРЕНЦІЯХ

НЕВІДКЛАДНІ ЗАВДАННЯ КОМУНІСТІВ

В Кіровограді відбулася перша партійна конференція новоствореного Ленінського району.

З доповіддю про завдання районної партійної організації по посиленню організаторської та політичної роботи по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС і грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС виступив перший секретар міськкому Компартії України І. П. Вальвський.

Доповідач і ті, хто взяв участь в обговоренні доповіді, головну увагу звернули на посилення організаторської роботи партійних комітетів, первинних партій-

них організацій, на дійове використання резервів у забезпеченні виконання планів і соціалістичних зобов'язань, поліпшення справи комуністичного виховання.

Конференція прийняла розгорнуту постанову в обговореному питанні.

На організаційному пленумі Ленінського райкому партії України першим секретарем райкому обрано С. С. Ліновиченка, другим — Т. І. Валькову, секретарем — Л. І. Фенька.

* * *

Відбулася перша партійна конферен-

ція комуністів новоствореного Кіровського району м. Кіровограда.

З доповіддю на конференції виступив другий секретар міськкому Компартії України А. Д. Сухачов.

На конференції відбулася ділова розмова про широку програму дій районної партійної організації, делегати якої підкреслили необхідність дальшого вдосконалення керівництва з боку партійних комітетів, первинних парторганізацій економікою, посилення виховної роботи в масах, ролі соціалістичного змагання.

В обговореному питанні конференція прийняла розгорнуту постанову.

На організаційному пленумі Кіровського райкому Компартії України першим секретарем райкому обрано В. О. Сокурєнка, другим — М. І. Сиченка, секретарем — О. К. Толчієнка.

З ВІРНІСТЮ СИНІВСЬКОЮ

КІРОВОГРАДЦІ ВІДЗНАЧИЛИ 30-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ МІСТА ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

30 літ тому, 5—7 січня 1944 року війська 2-го Українського фронту оточили в районі Кіровограда 5 гітлерівських дивізій, завдали ворогу значних втрат і 8 січня визволили місто від німецько-фашистських загарбників. 23-м з'єднанням і частинами, які брали участь в боях, було присвоєно найменування кіровоградських. Сотні наших визволителів нагороджені орденами і медалями. Серед тих, хто удостоєний звання Героя Радянського Союзу білорус М. П. Котловець, росіяни В. І. Акімов, І. І. Зибін, К. Д. Шати-

ло, татари Б. Г. Габрахманов, З. Ш. Шаймарданов, інші їх бойові побратими. На плитах могили полеглих героїв золотими літерами виکارбувані імена наших визволителів.

Нині учасники далеких січневих боїв разом з кіровоградцями відзначають визволення. Вони прийшли в наше місто з усіх куточків країни.

На урочистому вечорі, що відбувся в обласній філармонії минулого понеділка, молодь вітала воїнів-ветеранів, представників військових частин, що визволяли місто від ворога. На

вечорі були присутні воїни Кіровоградського гарнізону, новатори виробництва, колишні партизани.

З доповіддю про 30-річчя визволення міста від німецько-фашистських загарбників виступив перший секретар міського комітету Компартії України І. П. Вальвський. Герой Радянського Союзу, генерал-полковник В. М. Комаров, полковник В. А. Локотун згадали про бої за визволення міста, розповіли про героїзм і мужність своїх однополчан. Представники військових частин, які носять найменування кіровоградських, виступаючи на зборах, передали трудівникам міста пам'ятні сувеніри, які виготовили молоді воїни, спадкоємці слави визволителів Кіровограда. Наш земляк, почесний громадянин міста полковник запасу І. О. Самчук вручив кіровоградцям землю з Мамаєвого кургану. Учасників зборів вітали мо-

лоді воїни, комсомольці, піонери і жовтенята. Вони дали клятву продовжити справу своїх батьків, воїнів-героїв.

Голова міськвиконкому Б. Г. Токовий зачитав вітальні листи, телеграми від учасників визвольних боїв за Кіровоград.

Одностайно збори прийняли вітальні листи на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР.

Полковник І. І. ІСАКОВ за післявоєнні роки ще не був в нашому місті, яке він визволяв в січні 1944. На військово-меморіальному кладовищі він згадав свого бойового друга Сергія Хохіча. Гвардійський старший лейтенант загинув смертю хоробрих в боях за Кіровоград. Ось його могила. Ось і плита, на якій вшановане ім'я Героя.

Фото В. КОВПАКА.

РОКИ приносять змужніння. Це — коли їх спливає чимало. А якщо всього три роки?.. Для комсомольсько-молодіжної бригади слюсарів механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка» їх виявилось досить, щоб міцно утвердитись у великому робітничому колективі. Тому сприйняли як належне підтримання ініціативи комсомольсько-молодіжних колективів області. На комсомольських зборах цеху це було. Тоді Віктор, уповноважений членами бригади, викликав по пунктах всі намітки на майбутній робочий рік. Він називав цифри і терміни впевнено, відчувався тон справжнього господаря. І тільки хлопці й дівчата з бригади та секретар цехового бюро комсомолу Валентина Піддальнюк знали, скільки часу і зусиль пішло на те, щоб остаточно зупинитись на кожній цифрі, скільки консультацій і рад з економістами.

А спочатку соціалістичні зобов'язання на 1974 рік обговорювали на бригадних комсомольських зборах.

— Ось ти, Вікторе, називай: підвищити продуктивність праці на десять процентів у порівнянні з минулим роком... Ми відновили темпи, а нам норми прийдуть через місяць... Віктор хитрувато посміхнувся:

— Минулого року теж ніби обіцяли десятипроцентний надбавок продуктивності праці дати. Обіцяли? — перепитав для пам'яті. — Насправді добились росту продуктивності праці на двадцять процентів. А у нас же ділячі на рік змінили норми переглядали...

Всі дружно розсміялися. І, можливо, ненароком пригадали, як вигідно для бригади виявився сам факт хронометражу усіх процесів. Під час перегляду норм кожен не міг не побачити так близько, де і на що витрачаються хвилини дорогої роботи.

Зараз точно не назвуть в бригаді, хто перший почав цю розмову. Так буває, коли в колективі, що довгий час живе одними спільними інтересами, думка одного сприймається як загальна, бо її в тій чи іншій формі виношували всі.

— Ні, з нас годі, — оточили одного разу начальника цеху Семена Володимировича Томашпольського, — доки вручну обточуватимемо клапани? Ось погляньте, іноді й пальця заточити можна. Нам ні до чого такий манікюр...

Наукові розрахунки нормодин, які розробляли на дільничі економісти, скидали на ручні процеси не допускали. Не давали спокою ні начальнику цеху, ні майстру, ні бригаді. На допомогу прийшли заводські раціоналізатори: зараз на дільничі встановлено спеціальний барабан, який засипає готіві клапани і обточують не по одному, як раніше, а одразу партіями. За зміну кількості готівих деталей зростає майже на 15 процентів.

РАЦІОНАЛІЗАТОРАМ були щиро вдячні, та самі теж без діла не були. Сам бригадир підвищив свій розряд з другого на третій і найвищий. Ніна Коваленко — складальниця коробок для висівних апаратів освоїла професію фрезерувальника і одразу їй присвоїли другий кваліфікаційний розряд. В бригаді Ніною гордяться. Вона, освоївши нову професію, стала випускати продукцію, працюючи одночасно на двох фрезерувальних верстатах. Її метод зараз на слідує й друга зміна.

Ось чому в зустрічному плані бригади на четвертий рік п'ятирічки записано: «Оволодіти всім чле-

нам бригади суміжними професіями слюсарів, фрезерувальників».

Виважений, перевірений ще й ще раз кожен пункт зобов'язання. І кожен пункт конкретний, точний, ніби клятва, від якої нема відступу назад:

— виробничі завдання виконувати в нормогодинах щомісяця на 150—160 процентів;

— зекономити матеріалів і інструменту на суму 200 карбоантів;

— до XXII з'їзду ЛКСМУ зібрати 5 тонн металолому, а позаробочий час зібрати понад план 22 висівні апарати до сіялки СКН-6;

— до 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна добитись звання бригади комуністичної праці;

— систематично підвищувати свій ідейно-політичний і культурний рівень...

Якщо останній пункт сформульований без цифр і дат, то і він сприймається не абстрактно. В бригаді всі мають середню освіту за виїздом Наташі Фостюк — вона вчиться в II класі ШРМ.

Останні хлопці і дівчата — активні слухачі гуртка комсомольської політосвіти «Основи соціалістичної економіки».

На соціалістичне змагання бригада викликала комсомольсько-молодіжну бригаду токарів свого ж цеху, яку очолює Люба Салаус. Попереду в обох колективах напружені дні. Разом з усіма червонозоріянцями, відпочиваючи на заклики партії — працювати завтра краще, ніж сьогодні, вони будуть боротись за надпланові сіялки, за присвоєння сіялкам заводу Державного знаку якості.

КОМСОМЛЬСЬКИЙ зустрічний... В бригаді Віктора Аколішнова впевнені: він буде виконаний, обов'язково. І не тільки тому, що кожен пункт зобов'язання прискіплено продуманий. Не виключили з розрахунків і той психологічний клімат, який склався в колективі за три роки.

— Я вірю в нашу бригаду. Не було такого випадку, щоб ми не залишали господарям свого слова. Так ввели за правило з самого початку. Не відстають від цього правила наші «ветерани» Олена Слатвінська, Оля Петрекей, Ніна Коваленко. Ліда Поліщук, Наташа Фостюк. Вони — кістяк бригади. І коли приходять новачки, їм є з кого брати приклад, — так говорять бригадир.

І так говорять члени бригади:

Ліда Бортник:

— Втретє обираємо бригадиром Віктора Аколішнєва. Він у нас найстарший — йому двадцять шість і найдосвідченіший — має найвищий розряд. Поважаємо його за спокійний характер, розсудливість... Просто нікого іншого на місці Віктора не уявляю.

Ніна Коваленко:

— Був суботник. У нас в такі дні виходять всі до єдиного. А тут з дому — з села Рівного, передали, що мати захворіла. Сказала Віктору. Відпустив ще й додав: «Коли що треба — повідом».

Петро Захаренко — «позаштатний» член бригади:

Відслужу скоро армію, чекайте в бригаду. Сподіваюсь, має місце збереглось за мною...».

О. БАСЕНКО,

спенкор «Молодого комунара».

На трибуну XVIII обласної комсомольської конференції

ГОСТРИЙ ПРОМІНЬ — ДРУЖНІЙ ПРОМІНЬ

- ТЕМА СЬОГОДНІШНЬОГО РЕЙДУ
- НЕ ЛИШЕ «ПРОСИГНАЛИТИ»,
- А Й ПРОАНАЛІЗУВАТИ...
- У СВІТЛІ «ПРОЖЕКТОРА» — КРАЩІ ТАК — ВИХОВУЄМО.

ПЕРШ ніж гсворити про проблеми та організацію роботи «Комсомольського прожектора» Кіровоградського заводу радіовиробів, хочеться запропонувати членам штабів «КП» інших підприємств міста виважити на терезах власних роздумів усе нове, корисне, що змогло б стати цінним для підвищення дієвості організації. Адже став необхідністю обмін думками, скажімо, про трудову ініціативу чи починання. Саме тому й підхоплюються вони в ширших масштабах, стають надбанням багатьох колективів, цілих підприємств.

Розповідь про роботу нашого «КП» треба починати з перспективного плану, який ставити орієнтири на цілий рік. Конкретніше розробляються заходи у кварталних планах. Тематика: виробництво, гуртожиток, Удальня. Перше — найважливіше, багатогранне й складне питання. І, мабуть, варто сказати підрозуміти останні проблеми, щоб перейти до основної.

В гуртожитку ми робили рейди із заданою темою про поліпшення побуту, житлових умов заводчан. Були до цього скарги молодих спеціалістів.

«Прожектористи» — заступник начальника штабу Євген Миргородський з спеціалізованого конструкторського бюро, фрезерувальник Микола Нсдельський, Михайло Бердичевський — художники стіннівки «КП» — рішуче взялись за виявлення недоліків. Головне тут — обов'язково називати конкретних винуватців, вимагати вжиття заходів. Є в нас спеціальні аркуші-бланки, «Сигнали» називаються. Вносимо сюди результати рейду і вказуємо, хто повинен виправляти становище. От, наприклад, підписує резолюцію на «Сигналі» В. Є. Онисенко, заступник директора заводу по кадрах, і всі вимоги впроваджуються в життя. Про гуртожиток — поліпшують культурно-масову роботу, довозять вешткі-решт меблі, яких не вистачало, контролюють роботу вихователів.

Ні, це не помахи чарівної палички. Доброю підмогою стало рішення партійного комітету заводу в жовтні минулого року про те, що адміністративні органи й працівники зобов'язані вживати заходів і відповідати на сигнали «Комсомольського прожектора». Відтоді зросли наші повноваження, але ж серйозність цього рішення поставила й нові вимоги перед нами.

На початку місяця разом із працівниками заводу комсомолу ми перевіряємо санітарний стан цехів, умови роботи. Щоб краще орієнтуватись й прямо на місці встановлювати порушення, беремо з собою представника відділу техніки безпеки. До огляду приєднуються й начальник цеху чи дільниці. Знову-таки за ним вступає в дію протокол перевірки санстану і культури виробництва цеху (відділу, дільниці).

ДО важливих слід віднести такий аспект нашої роботи, як перевірка якості продукції. Почалося, власне, з того, що в

третьому цеху недопоставлення деталей стало не тривожним випадком, а майже системою. Через це — простої в роботі, неповноцінне використання робочого часу. Та й зарплата невисока. «Прожектористи» вели бесіди з людьми, слухали пояснення майстрів. Всі ці недоробки йшли з 10 й 20 цехів, звідки одержує продукцію третій.

Вдарили ми на сполох.

Постачання налагоджувалось потроху. А бракованих деталей — не зменшувалось. Бо й справді, тисячі їх виявились непридатними. Компетентні люди кажуть, що, мовляв, це не перевищує допустимі норми браку. Тільки виправдання шукати в цьому не можна. Пропускає відділ технічного контролю, бо перевіряють партіями, а не поштучно. Тоді штаб «КП» вирішив провести негайно, в цьому ж місяці рейд у 10-й та 20-й цехи, бесідували з працівниками ВТК, спеціалістами, робітниками, щоб перемогти цей «хронічний» недуг.

ТАК і зачепив я конкретні, близькі плани нинішнього року. У нас найкращі контакти з «прожектористами» 6-го та 21-го цехів, спеціалізованого конструкторського бюро, де добре поставлена робота з контролем. Не забувають тут і про досягнення робітників, вітають їх з трудовими перемогами. Це теж неабияке виховання — на краях зразках. Але є ще ніби віддаленіші пости «КП» від загального руху в масштабах підприємства. Тому й вирішили ми щомісячно проводити семінари з «прожектористами» цехів, відділів, дільниць підбивати підсумки. Будемо допомагати їм у виборі тематики рейдів. Я вважаю, що це буде ціла школа обміну досвідом.

Є на заводі радіовуззол. Радіоточки у нас буквально всюди. Раз на місяць плануємо програму виступів по матеріалах «Комсомольського прожектора».

Знаходяться справи, які переходять з року в рік ніби без змін. Тільки ж ми ростемо. Тож обов'язок наш не лише критикувати, а й бачити якісь грані новими, віднаходити небувалі і пропагувати його.

Центральний Комітет КПРС звернувся до партії, до радянського народу — ознаменувати четвертий, визначальний рік новими успіхами у здійсненні творчих планів. І в якості продукції, і в прискоренні зростання продуктивності праці, і в підвищенні ефективності суспільного виробництва має поділовому і принципово сказати своє слово комсомольський контроль нашого підприємства.

В. КАЛИНА,

начальник штабу «КП» Кіровоградського заводу радіовиробів, член завкому комсомолу м. Кіровоград.

ЗІРКОВА ЕСТАФЕТА ЮНИХ

Готуючись до 30-річчя визволення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників, комітет комсомолу міста значно розширив роботу по військово-патріотичному вихованню молоді. Тільки в походах «Шляхами слави батьків» взяло участь більше 8 тисяч юнаків та дівчат, було влаштовано 440 колективних зустрічей з ветеранами війни, визволителями міста, 1843 комсомольців виконали розрядні нормативи з військово-технічних видів спорту, 12 тисяч юнаків і дівчат склали нормативи комплексу ГПО.

8 січня спортсмени «Авангарду», «Буревісника», «Спартак», «Колосу», «Трудових резервів», виконавши дитячо-юнацьких спортивних шкіл пройшли дороги, де 30 літ тому з боями наближались в центр міста ударні частини 2-го Українського фронту.

Поряд з учасниками естафети вишукувались і робітники заводу радіовиробів, які щойно повернулися з походу по місцях боїв за Кіровоград. Секретар міського комсомолу Микола Соколяницький склав рапорт про роботу комітетів комсомолу по військово-патріотичному вихованню молоді, підбив підсумки походів молоді «Шляхами слави батьків». Перед учасниками зіркової естафети виступив другий секретар міського комітету Компартії України А. Д. Сухачов. Він розповів про досягнення трудящих Кіровограда за роки після визволення міста від ворога.

Спортсмени поклали вінки квітів до пам'ятника С. М. Кірову, потім з прапорами вирушили в парк культури імені В. І. Леніна. Тут, перед пам'ятником вождю, молоді дала клятву життя, працювати, вчитись так, як заповів Ілліч. На гранітні плити лягли квіти.

З вірністю синівською

В ці святкові дні, коли кіровоградці відзначають 30-річчя визволення міста від німецько-фашистських загарбників, в обласному центрі було відкрито технічний пам'ятник гвардійського міномета «Катюша». Він встановлений на честь воїнів 2-го Українського фронту

ФОТО Л. ПЕЧЕНЮКА.

БОМБИ В ЛОНДОНІ

В англійській столиці одна за одною рвуться бомби. У поштових відділеннях і поліцейських дільницях Лондона чергують сапери, кожен лист, кожну посылку перевіряють — чи не заховано в них заряд вибухівки. Проте далеко не завжди «пекельну машину» щастить виявити вчасно. Лише протягом одного дня четвертого грудня чотири бомби, що розірвались у різних частинах міста, поранили 63 чоловіки. Наступного дня посылка з вибухівкою пошкодила поштове відділення на Оксфорд-стріт. Випадково поталанило знешкодити лист-бомбу, надісланий на квартиру члена англійського парламенту Джорджа Дрейсона. Такі ж смертоносні посылки було виявлено ще в кількох місцях. У зв'язку з останніми інцидентами, англійські газети часто згадують про події серпня — вересня, коли на Лондон бунувалися знайшлися хвили бомб-пасток. Їх виявляли на автобусних зупинках і в універсальних магазинах, їх надіслали поштою, десятки бомб були замасковані під «забуті» кишенькі портфелі і згортки.

Буржуазна преса негайно поспішила оголосити винуватцем терористичних актів Ірландську республіканську армію (ІРА). Розрахунок був простий — направити обурення громадськості на ІРА та інші організації, які виступили проти підлеглості Північної Ірландії Лондону, домогтися їхньої заборони в Англії.

А, проте, зараз права преса знову поспішає звалити вину на ІРА. Роздуючи галас навколо трагічних подій останніх тижнів, вона навмисне замовчує про кровопролиття в Ольстері, де число убитих з часу введення туди англійських військ наближається до тисячі чоловік.

Представники прогресивних сил Північної Ірландії не виключають можливості провокаційних дій з боку тих, хто намагається увіковічнити англійське панування в Ольстері. Адже всі пам'ятають ще справу братів Літлджон, коли англійські спецслужби з допомогою карних злочинців намагались скомпрометувати ІРА та інші організації північноірландських борців за громадянські права.

Істерія, що нагнітається зараз деякими органами англійської пропаганди, швидше схожа на намагання звалити вину з хворої голови на здорову, аніж на пошуки істини.

В. КУЗЬМІН.
(АФН).

НА ЧОЛІ патріотів стоїть Національний єдиний фронт Камбоджі, створений 23 березня 1970 року. В рядах НЕФК — робітники, селяни, прогресивна інтелігенція, представники різних верств камбоджійського суспільства, які усвідомлюють, що майбутнє їхньої країни невід'ємне від її справжнього суверенітету і незалежності.

Патріотичні сили добились важливих успіхів у боротьбі проти імперіалізму і його ставлення на камбоджійській землі — пномпенського режиму. Як заявив нещодавно голова НЕФК глава держави Камбоджі принц Нородом Сіанук, армія звільнення нині повністю контролює 5 із 17 провінцій країни, а на території останніх 12 провінцій пномпенська адміністрація присутня лише в головних містах.

Новим наступом патріотів ознаменувався «сухий сезон», що розпочався в листопаді. Їх частини щільно наблизились до столиці країни — Пномпеню і перерізали комунікації, що ведуть до нього. Особливо активно йдуть операції на лівобережжі Меконга.

На півдні країни патріоти оточили місто Тане — адміністративний центр одноіменної провінції. Його гарнізон постачається лише повітряним шляхом, причому значна частина боєприпасів і зброї потрапляє в руки підрозділів НЕФК. На заході бої йдуть на околицях міста Кампонгепи.

КАМБОДЖА: ПАТРІОТИ НАСТУПАЮТЬ

● Вже четвертий рік продовжується війна в Камбоджі. Народ цієї невеликої країни на Індокитайському півострові зів'язав намагання імперіалістичних агресорів нав'язати йому свою волю з допомогою ще однієї «локальної війни».

Національний єдиний фронт Камбоджі не лише керує озброєною боротьбою мас, але і вирішує важливі політичні завдання.

Яскравим контрастом цим повідомленням є дані про становище в зоні, яка контролюється пномпенськими властями. Адміністрація Лон Нола не лише терпить поразки на полях бити, а й стикається із зростаючими економічними і політичними труднощами. І це не зважаючи на величезну військову і економічну допомогу з боку США, яка досягає 350 мільйонів доларів на рік. Ростають ціни і разом з тим падає покупна спроможність релія. На фоні кучки військової верхівки, що збагачується на війні, і чиновницького апарату, який роз'їдається корупцією, все більш різкою стає картина збідніння населення. В грудні пройшли страйки на багатьох підприємствах Пномпеня. Страйкували робітники підприємств «Комін камер», сигаретної і взуттєвої фабрик, заводу прохолоджувальних пап'єр компаній «Б. Ж. І.». Робітники протестують проти важких умов праці і росту цін, проти примусового набору в армію.

Посилюється розкладання і в армії, солдати і офіцери все частіше виступають проти свого командування. Лон Нол уже не може покластися навіть на такий

привілейований род військ, як авіація. Як відомо, 19 листопада лейтенант лоннолівської авіації Печ Лім Хуонг, піднявшись зі столичного аеродрому на бойовому літаку, скинув бомбовий вантаж на резиденцію Лон Нола, а потім перелетів на територію звільнених районів. Це другий такий випадок протягом року.

Справжнім виразником волі і інтересів камбоджійського народу є Національний єдиний фронт Камбоджі. Його політична програма користується підтримкою усіх волелюбних народів. Свідченням тому стала Міжнародна конференція солідарності з патріотами Камбоджі, яка відбулась у грудні в Парижі. 300 делегатів із 53 країн, що брали участь у конференції, висловили свою активну і повну солідарність з патріотами Камбоджі, за їх справедливою боротьбою проти імперіалістичної агресії, за свободу своєї батьківщини.

А. БІЛІОВ.
(АФН).

НЕЩОДАВНО на рейді французького порту Брест кинула якор невелика шхуна «Корого». Поліція була повідомлена завчасно про незвичайний вантаж, доставлений судном у Францію. Тому її катер швидко підплив до борту «Корого», і «блудистелі порядку» стали господарями становища на шхуні. Коли один з люків було відкрито, офіцер спустився трапом униз. Він опинився у дозгому і вузькому коридорі. Перед очима постала страшна картина: потоком лежали виснажені африканці. Вони шулились, виходячи в літніх полотняних куртках на палубу, що продувалась холодним вітром.

«ЧОРНИЙ ТОВАР» ДЛЯ БІЛИХ ПІДПРИЄМЦІВ

В коридорі розмістились 27 мешканців Берега Слонової Кості. Вони проплавляли доганий шлях у пошуках роботи. На батьківщині їм твердили, що в Європі можна заробити добрі гроші. Варто лише набратися на дорогу. Кожному з них подорож на «Корого» обійшлась дорожче, ніж коштує квиток на літак до Парижа. Та іншого виходу не було: відсутність віз не давала права вільного виїзду з країни. Та й у Францію не пустили б без відповідних документів.

Компанія «СІТРАМ», що міститься в Абіджані, і якій належить шхуна, виявляється, неодноразово використовувала свої судна для поставки західним фірмам із Африки сучасних рабів. Та цей рейс став відомим французьким властям.

Після оформлення штрафу шхуну повернули фірмі «СІТРАМ», а африканців інтернували.

«Нас таємно провели на борт судна і заперли в трюмі. — розповідали вони кореспонденту французької газети «Юманіте». — Нас обіцяли годувати дорогою, і ніхто не взяв із собою їжі. Проте за всю дорогу нам не дали ні крихти і лише іноді опускали джбжу з водою... Такий шлях на «Корого» вже здійснювали сотні наших співвітчизників».

Компанія відбулась штрафом. Та навряд що її хазяї відмовляться від такого вигідного бізнесу: прибуток у багатьох разів перевершує випадково виплачену компенсацію за нелегально провезений живий товар.

Л. МІЛОВАНОВ.
АФН.

СТАТТЯ, ІНФОРМАЦІЯ, КОМЕНТАР

- ВАЖЛИВІ УСПІХИ ПАТРІОТІВ В КАМБОДЖІ.
- ТАЄМНИЧА ШХУНА «КОРОГО» ТОРГІВЛЯ ЖИВИМ «ТОВАРОМ».
- ЧІЛІ: КАТІВНЯ НА СТАДІОНІ В САНТЯГО.
- АНГЛІЯ: ЛИСИ, ЩО ЗРИВАЮТЬСЯ ВІД ДОТИКУ...

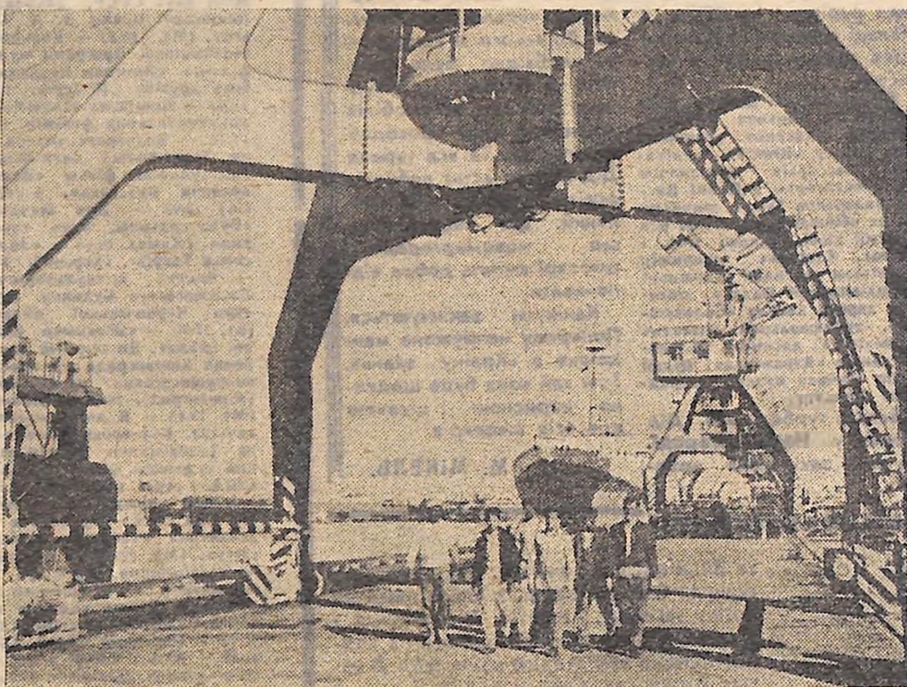
Республіка Куба. Гаванський рибний порт — один з важливих об'єктів, збудованих за допомогою Радянського Союзу на Острові Свободи. Фото М. АЛЬПЕРТА. АФН.

ЩОБ НЕ ПЛАКАЛИ ЧЕРЕПАХИ

Легенда кубинських рибалок розповідає: влітку, при повному місяці, величезні морські черепахи примують до літання берега островів, відкладають там яйця, і, плачучи залишають землю...

Незважаючи на те, що кожна черепаха відкладає сотні яєць, поступово ці пришестьці з далекого минулого стають рідкісними навіть у Карибському морі, колись багатому на черепахи. Щоб спасти їх від повного знищення, на Кубі після революції був суворо заборонений вільний пиллов них тварин. Крім того, кубинські спеціалісти з Національного інституту риболовства промислу створили на острові Пино великий черепаховий заповідник.

Зараз у заповіднику в процесі інкубації знаходиться більше 10 тисяч яєць черепах.

ЧІЛІ ОЧИМА ОЧЕВИДЦІВ

Ось уже четвертий місяць в Чилі лютує кривавий терор. Агентство преси Новини пропонує увазі читачів статтю очевидця чорних справ хунти — латиноамериканця Карлоса Варелі, який проживав у Чилі. Після перевороту він переховувався в таборі для біженців під егідою ООН. Нещодавно йому вдалося вирватися із чилійського пекла. Розповіді Карлоса Варелі — це спогади про бачене і пережите.

КАТИ В КАПЮШОНАХ

«До чорного диску, навпроти навісу, повинні з'явитися...» — і далі перераховуються імена 150—200 чоловік. Місце дії: національний стадіон в Сантьяго. Гуцномовці припинили передавати військовій марші, і диктор знову і знову зачитував ці звернення. Так продовжувалось щодня. Коли перераховували імена людей, тисячі арештованих напружувались до краю. Адже викликали не на спортивні змагання, а в кабінети для катувань, які були обладнані на місці велодрому, поряд з центральним корпусом стадіону.

«Військовополоненці» (так тюремники називали арештованих) біговою доріжкою направлялись до місця катувань. Шоранку перед тисячами своїх товаришів по нещастю, швидко кроком проходили десятки людей, яких підганяли охоронці. Надвечір вони повертались,

ледве переставляючи ноги, тією ж самою біговою доріжкою, під співчутливими поглядами чоловіків і жінок, які з тривогою чекали своєї черги.

Це було жалюгідне видовище, яке фашисти щоденно влаштовували тисячам своїх жертв. Здорові люди, що ранком зникали у широкому отворі виходу з велодрому, повертались надвечір розбитими. Одних тягли на ковдрах, інших йшли, підтримуючи один одного. Ці уроки «демократії» і «свободи» повторювались щоденно на виду у приголомшених чилійських і іноземних «військовополоненців». Палка і електричний струм були наочними «учбовими» посібниками.

Серед викликаних одного разу для допиту був Луїс Корвалан — син Генерального секретаря Комуністичної партії Чилі Луїса Корвалана. Юнак попрямував до велодрому з іншими арештованими. Звідти його тягли два його товариші по нещастю. Протягом довгих годин хлопчик лежав на траві футбольного поля. Як правило, тих, кого катували сьогодні,

ні, наступного дня не викликали: адже багато з арештованих не змогли б витримати два катування підряд. Проте Луїса Корвалана допитали знову. Увечері знову. Увечері другого дня катувань його принесли на ковіді, що служила імпровізованим носилками.

І знову довгі години, що здавались вічними, він лежав на очах у арештованих. Він не міг пересуватись самостійно навіть ползком. Якій злочин здійснив цей юнак? Його батько і він вірно служать своєму народу.

Наша розповідь схожа на перелік страшний злочинів... Ми не можемо мовчати, хай весь світ дізнається про те, що зробили з Чилі і її кращими людьми фашисти, які захопили владу.

В кабінетах для катувань на велодромі викликали злочинців іноді одягати капюшони не лише для того, щоб сховати своє обличчя, а й для того, щоб ще більше залякати своїх жертв. Одного разу тюремники під командуванням полковника Еспінози у супроводі людини в капюшоні обійшли всіх в'язнів на національному стадіоні. Людина в капюшоні вказувала то на одного, то на іншого арештованого, і тих зразу ж відводили до місця катувань. Майже ніхто з них не повернувся назад. Як сказав один з них: «Про це знають лише самі кати».

Фашисти обладнали поруч із стадіоном польовий госпіталь. Але це була пастка. Навіть люди, яких пізніше піддавали не більш жорстоким катуванням, докладали максимум зусиль, щоб сховати свої

рани. Адже в госпіталі «лікарі» продовжували знущатися над людьми, застосовуючи найтонченіші методи враження найбільш чутливих органів цих невольних «пацієнтів». З вини цих вражувальних загинуло кілька в'язнів. Про один такий злочин знали представники ООН. Інші випадки залишились у пам'яті в'язнів. Польовий госпіталь став насправді приймальною кладовищем.

Щі багато інших злочинів не є в Чилі секретом. Про них розповіли кардиналу Раулю Сільва Еспіносу під час його єдиного візиту в концентраційний табір на національному стадіоні. Про них проінформували представники Комісії ООН у справах емігрантів. Коли народ Чилі буде судити фашистів за здійснені злочини, жертви цих садистських катувань стануть основними свідками звинувачення.

Багато в чому був правий один французький кореспондент, коли писав: «Кожного ранку адміралі ходять у церкву у Вальпараїсо, сновідаються й причащаються, щоб розклятіся і очистити свою совість від розстрілів здійснених ними напередодні. Та ця форма замолювання гріхів матиме чисто суб'єктивне значення, оскільки народи світу, народ Чилі вже винесли свій вирок парварству, розв'язаному фашистами. Недалеко той день, коли їм доведеться відповісти за ті злочини, які вони здійснюють сьогодні».

Карлос ВАРЕЛА.
(АФН).

І ЗНОВУ ДО КНИГ...

Святом дзвінком і веселим стали зимові канікули для школярів нашої області. Їм відчиняли двері палати культури, читальні зали, виблискували на сонці їх срібні ковзани. Потрапляли вони до чарівного світу новорічних пригод і маскарадів.

У Новоукраїнці кожен день розпочинався біля красуні-ялинки, що розмістилась проти Палацу культури «Ювілейний». Звучали новорічні пісні, вірші, відбувались конкурси, цікаві ігри. Потім Дід Мороз і Снігуронька запрошували цю веселу ватагу дітей до самого Палацу. І тут свято кінчалось пізнім вечором.

А 4 січня зібрався біля ялинки піонерів — активісти зі всього району. Тут було проведено конкурс сурмачів і барабанщиків. Цінні подарунки Діда Мороза отримали переможці — сурмачі та барабанщики з Комішуватської середньої та Звірської восьмирічної шкіл.

Шість років при Палаці піонерів імені В. І. Леніна м. Кіровограда працює штаб старшокласників «Юність». Пять — штаб «Ровесник» у Малій Висці. Члени штабів слідкують за успішністю, громадським життям учнів, ведуть ком-

сомольські змагання. У їх послужному списку багато корисних і цікавих справ.

Під час зимових канікул кіровоградці запросили мововислівських колег до себе в гості. Коли зустрічаються друзі — це завжди радість. І зустріч в Палаці піонерів відзначалася задушевністю і щирістю.

Кіровоградські школярі Андрій Булич, Микола Олійник, Микола Ткаченко розповіли про роботу «Юності», успішних ровесників поділилися старшокласниця з Малої Виски Валентина Туз, і, зрештою, не обійшлося на вечорі без веселої пісні, танцю, ігор і розваг. Старших товаришів привітали учасники художньої самодіяльності Палацу піонерів, хороша капела «Соловуха», танцювальний колектив «Пролісок», ансамбль балетного танцю «Ятраночка». Цялий вечір звучала музика естрадного оркестру.

Багато турбот мав Дід Мороз у Новомиргороді. Бо лиш закінчився ново-

річний ранок у Будинку піонерів, як він поспішив до дитячої спортивної школи, де юні спортсмени мірялись силами у змаганнях з класичної боротьби. А на станції юних техніків змагалися ракетомоделисти і також з нетерпінням чекали Діда Мороза. До всього ж йому конче необхідно було побувати на змаганнях з фігурного водіння автомобілів. Адже цей захід проводився вперше. Та все гаразд. Дід Мороз встиг побувати скрізь, і лишився задоволений. Він переконався, що новомиргородські школярі зміюють добре відпочивати.

Канікули закінчуються. Попереду напружена мандрівка в «Країну знань». Тож хай вона буде щоденно корисною і цікавою для всіх школярів.

М. МІКЕЛЬ.

ВЕЧІРНІЙ КІРОВОГРАД.
ПЛОЩА ІМЕНІ С. М. КІРОВА
В НОВОРІЧНЕ СВЯТО.

ФОТО В. КОВПАКА.

ГАНДБОЛ

КІРОВОГРАДЦІ — ПЕРЕМОЖЦІ КУБКА ПРИБАЛТИКИ

В Палаці спорту міста Риги чотири дні тривав розіграш традиційного Новорічного кубка Прибалтики з ручного м'яча. За цей почесний трофей вели боротьбу жіночі команди — чемпіони Латвії студентки Ризького інституту фізкультури, призерки першості республіки з Ризького університету, команди міст Шауляй з Литви, Тарту з Естонії та з Кіровограда.

Добре провели турнір наші землячки. У перший день кіровоградки зіграли вничью (18:18) з гандболістками університету, у команді міста Шауляй виграли з рахунком 19:11, спортсменкам Тарту наші дівчата закинули у ворота 18 м'ячів, а пропустили — 9.

Напруженням був поєдинок кіровоградонок з чемпіонками Латвії — майбутніми викладачками фізкультури. З початку першого тайму перевага на боці господарок майданчика — 4:1. Але згодом гра вирівнюється. Кінець першої половини 10:9 на користь гостей. Фінальний свисток пролунав, коли на світловому табло був результат 22:16. Отже, попередні кіровоградки.

Випередивши на одне очко команду інституту фізкультури, представниці стelloвої Кіровоградщини стали переможцями змагань. Вони нагороджені перехідним кубком ризького міського комітету по фізичній культурі і спорту.

Кращим гравцем турніру визнано технолога ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка» Людмилу Дехтиренко. Їй вручено спеціальний приз.

Кіровоградки провели також товариський матч із збіркою Латвійської Республіки і виграли його з рахунком 19:13.

В. ШАБАЛІН.

10 ЧЕМБЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — В дні шкільних канікул. «Зустріч юнкора теледзвінком» в членом-кореспондентом Академії наук СРСР, лауреатом Ленінської премії З. А. Ткачова. (М). 10.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. «Пригоди Незнайки і його друзів». 10 серія. (М). 11.00 — Програма телебачення документальних фільмів. (М). 11.40 — Кольорове телебачення. Телевізійний багатосерійний художній фільм «Велике кохання Бальзака». 6 серія. (М). 16.00 — Для школярів «Будь сильним, будь спритним». (Львів). 18.40 — «Золоті сніжки Таврії». (Херсон). 17.00 — Виступ агіткультбригади Лосинівського Будинку культури Чернігівської області. (К). 17.30 — «Шляхами бойової слави». До 30-річчя звільнення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників. (Кіровоград). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — В дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. Телевізійний багатосерійний художній фільм «Лесці». США. 7 серія. (М). 18.40 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.10 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Велике кохання Бальзака». 6 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кубок СРСР з фігурного катання. Спортивні танці. (Челябінськ). 23.00 — Кольорове телебачення. Концерт артистів зарубіжної естради. (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.10 — В дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. «Цирк зустрічає гостей». (М). 16.10 — Для школярів. «Язик мій — друг мій». 4-й тур олімпіади з російської мови. (М). 17.10 — «Лірика Адама Міцкевича». До 175-річчя від дня народження поета. (М). 17.30 — «Польова пошта «Подлингу». Теленарис про Героя Радянського Союзу М. П. Смирнову-Кухарську. (М). 18.00 — «Інтернаціоналізм — в дії». (К). 18.30 — Співає Галина Туфіна. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Дні нашого життя». (Харків). 20.15 — «На добраніч, діти!». 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Музика

сьогодні. (К). 22.15 — Вечірні новини. (К).

11 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М). 10.05 — Кольорове телебачення. Кіножурнал «Хочу все знати». (М). 10.15 — «Радянський характер». Теленарис. (М). 10.45 — Концерт ансамблю народної музики Бельського районного Будинку культури. (Кишинів). 11.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний багатосерійний художній фільм «Велике кохання Бальзака». 6 серія. (М). 15.30 — Програма документальних фільмів студії «Дальтелефільм». (М). 16.30 — «Шахова школа». (М). 17.00 — «У тих, хто іде поперед», (Херсон). 17.30 — Для дітей. «Сопічка». (Одеса). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний багатосерійний художній фільм «Лесці». США. 8 серія. (М). 18.40 — В ефірі «Молодість». (М). 19.20 — «У вашому домі». (М). 20.00 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Велике кохання Бальзака». 7 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кубок СРСР з фігурного катання. Спортивні танці. (Челябінськ). 23.00 — Кольорове телебачення. Концерт артистів зарубіжної естради. (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.15 — «Населенню про цивільну оборону». (Запоріжжя). 11.35 — Кольорове телебачення. Документальний фільм-концерт «Ми — Радянський Союз». (К). 12.50 — Кольорове телебачення. «Всє про спорт». (К). 17.00 — «Природа і людина». (М). 17.30 — Для школярів. «Навігури річки всі місця». (М). 18.00 — Реклама. Оголошення. (К). 18.30 — Концерт вокально-інструментального ансамблю «Коллаж». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Тележурнал «Старт». (К). 20.20 — «Телевізійна школа механізаторів». (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Крах». 2 серія. (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

12 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. «Гім-настика для всіх». (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Так чи ні так?» (М). 10.00 — «Пригоди Піфа». Вистава Харківського театру ляльок. (Харків). 11.15 — «Для вас, батьки». «Ви, ваші діти і світ

навкруги». Передача 2. (М). 11.45 — Кольорове телебачення. Телевізійний багатосерійний художній фільм «Велике кохання Бальзака». 8 серія. (М). 12.45 — «Здоров'я». (М). 13.15 — Концерт учасників художньої самодіяльності. (М). 13.45 — Кольорове телебачення. Вам відповідає міністр легкого промисловості СРСР Н. Н. Тарасов. (М). 14.15 — «Музика сьогодні». (К). 15.00 — «Очевидне і неймовірне». (М). 16.00 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Міжнародна зустріч з хореографом Збірна Швейцарії — збірна СРСР 2-й тайм. Передача із Швейцарії. 18.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.15 — Кубок СРСР з фігурного катання. Посидлоке катання. Жінки. (Челябінськ). 18.00 — Новини. 18.15 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 19.15 — Кольорове телебачення. «Голубий вогник». (Повторення передачі від 31 грудня). (М). 21.00 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.30 — Продовження передачі «Голубий вогник». По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Поезія». С. Кісанов. (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Сніг, сніг...». Концерт. (Лейпциг). 11.15 — «1974 зустріч з минулим» (Репортаж з заводу «Кіпснопіт»). (Львів). 11.30 — «Пісня окрасає труд» (про дружбу колгоспу ім. Суворова з артистами ансамблю пісні і танцю «Славянка»). (Дніпропетровськ). 12.30 — За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС. Тележурнал «Прогрес». (Запоріжжя). 12.55 — «Літературна субота». (К). «Поезія-74». (К). 13.25 — Кінокомедія «Тринадцять три». (К). 14.40 — «В ім'я миру». Виступ наладчика кузовного цеху Ворошиловградського тепловозобудівного заводу, депутата Верховної Ради СРСР В. О. Толстенькова. (Вороніж). 15.00 — Мультфільм для дітей. «Смичка королеви». (К). 16.00 — Народний телеуніверситет. (К). 16.30 — «Ми з Одеської консерваторії». (Одеса). 17.30 — «Школа передового досвіду». (К). 18.00 — Документальний фільм. (К). 18.30 — «Молодість». Концерт солістів Донецької філармонії. (Донецьк). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Науково-популярний фільм. (К). 20.15 — Кольорове телебачення. «Митці століття України». (Заслужена артистка УРСР М. Чайковська). (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «На початку віку». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

З вірністю синівською

НАС ЗУСТРІЛИ ВЕТЕРАНИ

В дорогу ми вирушили напередодні свята. Токар Володимир Волобій, інженер Вячеслав Паладій, штампувальниця Люба Левкова, слюсар Сергій Саленко, технолог Надія Січкар, інші мої товариші з нашого заводу вирішили побувати в тих місцях, де проходили бої. На підступах до Кіровограда. В Соколівських хуторах вчителька М. В. Карнаухова розповіла нам про радянських розвідників, які першими прийшли в їхнє село. Учасник Великої Вітчизняної війни Г. М. Шевченко, якого ми зустріли в Оситняжці згадав, як він показав дорогу радянським танкістам до Грузького і Шостаківки. Цікавою була розмова з учасником визволення Кіровограда від гітлерівців О. І. Сієнком.

Побували ми в Суботці, Треловці, Обознівці, інших селах Кіровоградського

та Знамянського району, взяли участь у вечорах бойової слави, поклали квіти до могил загиблих героїв. В колгоспах і школах робітники обмінювались з комсомольцями пам'ятними вимпелами. В наших блокнотах з'явилися цікаві записи про цю 90-кілометрову подорож, фотографії, документи про воїнів-визволителів. В Кіровоград ми повернулися 8 січня, на світанку, якраз в той час, коли 30 літ тому жителі нашого міста зустрічали на вулицях своїх визволителів. Ми пройшли до могил загиблих героїв, до обелісків воїнам-землякам. Там стояли в почесній варті піонери і комсомольці. А святковими вулицями йшли посивілі і горді ветерани війни. Йшли ті, хто з боями в січні 1944 гнав ворога з Кіровограда. І хоч вони прийшли з Півдня чи з Сибіру, з Дніпропетровська чи з Москви, та всеодно вважають себе кіровоградцями. А місто стрічало їх сонцем своїм оновленням і красою...

Ю. ОГОРОДОВ,
керівник групи туристів, робітник заводу радіовиробів.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДІЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.